

Acc. No 3278

ఆంధ్ర సంస్కారములు:

సాహిత్య పోషణము

(సాహిత్య అకాడమీ బహుమతినందిన రచనము)

డా. తుమాటి దొబ్బు, ఎం.ఎ., వీచ.టి.



నూజివీచు

ପ୍ରଦୀପ

కృష్ణాచండలములోని ప్రాచీనమయిన సంస్కారములలో నూజివీదు సంస్కారమై ఉంది. ఇందలి గ్రామములు 231. వైశాల్యము 569 చ.మై. 1802 నాటి రాఱబడి రూ. 4,97,595 లు, పేష్క్రమ రూ. 3,08,000 లు. ఏకఖండముగా నుండిన లు సంస్కారము శోభనాదర్విషపురావుగారి (1830-1868) పిమ్మిట తలమొత్తిన అన్నదమ్ముల అంతఃకలహములపలన 1882 లో వెంట్లప్రగడ, వుయ్యారు, మీర్రాపురము, కపిలేశ్వరపురము, తేలప్రోలు, మేడూరు—అను అఱు ఎస్టేటులుగా నవతరించినది. నారయణప్పారావుగారి పంతుసకు పచ్చిన వెంట్లప్రగడ—ఆతని ముగ్గురు తుమారులకు పంపకముగాట వలన వెంట్లప్రగడ, ముసునూరు, గన్నపరము అను నుండు క్రొత్తఎస్టేటులుగా నేర్చినది. 1938 లో వుయ్యారు ఆదాయము రూ. 3,64,310 లు; పేష్క్రమ రూ. 24,565 లు, మీర్రాపురము రాఱబడి చూ. 1,76,283 లు; పేష్క్రమ రూ. 11,446 లు, కపిలేశ్వరపురము రాఱబడి రూ. 32,502 లు; పేష్క్రమ రూ. 5,485 లు.

సంస్కార చరిత్రము

కాకతీయచక్రవర్తులనాడు వద్దనాయకులోద్భవులగు వెలమవారు
డెబ్బదియేడు గోత్రములవారలుగా వరీకరింపఁబడియుండిరఁట : ఒకొక్కొక్క
గోత్రమున కొకొక్కొక్క నాయకుడుచొప్పన నేర్పడిన యిందుగురు
వెలమవీరులు చక్రపర్తికి అంగరక్షణలుగా నుండిచొరఁట : వీరికి అర్హ రీతిని
సత్కారాదికములు జరుగుచుండిచొరఁట : వీరిలో రేచెర్ల, విప్పర్ల, విరియాల
గోత్రజులు చాల ప్రధానులు. నూజివీటి కోపవాడు విప్పర్లగోత్రజులు.
వీరాకప్పదు కృష్ణగోదావరుల మధ్యనున్న ఆంధ్రదేశమునేలినవారు. అనఁగా
ప్రాచీనమగు నూజివీటి సంస్కారము కృష్ణగోదావరుల నడిమినేల యంతటను
వ్యాపించి యుండినదని భావింపవచ్చు.

ఈ వివరాల గోత్రమునందు "మేకా వారిది మేటికుటుంబము. మేకా బిసవన్న ఈ కుటుంబమున నాచ్యుడని ప్రతీతి. అయినను ఆయననుగుటీంచిన చరిత్ర మనకంత స్పృష్టముగా, దెలియుటలేదు*. బిసవన్నయను ఆయన సంతతి

* ఈ బసవన్న కర్కాలచోదుని యాస్తావమున సరదారుగా నుండిప్రాప్తిపడనియు.

వాచుచు పరంపరగా భరించచు వచ్చిన బిరుదాచై తీరులనుబట్టి వీరిచరిత్రను దేఖామాత్రముగ నయినను చిత్రీకరింప వీలగుచున్నది. చోళరాజ్యప్రతిష్ఠాపనా బాహ్యము పీట ఉల్కరమాగత బిరుదము ననునరించి రాజ్యభ్రష్టుఁడయిన సెల్లారు మసుమసిటి తనరాజ్యమును తిరిగి పొందుటలో కాకతీయచక్రవర్తుల సాయము ఒసపన్నగారి వ్యావమున జిగియుండవచ్చునని యూహింపనుపు చుచ్చుచ్చుచ్చి.

సాఱివీటిలో మేళాచారి కుటుంబము ఉదుటకొనుదాక వీరి ఘూర్యచరిత్ర ఇంచిమించగా తెలియడు. అందాక కాకతీయుల కొలువులో మెలఁగినవారని మాత్రమే నిష్టార్చెయెయచ్చు. ఉరుగల్లుపతనముతో పీరు దక్షిణదికగా తరలి పెట్టియుంచుచు. ఒసపన్న కుమారుడు తిమ్మన్న ; తిమ్మన్న కుమారుడు బాపన్న ; వాపన్న పుత్రుడు కోనప్ప. కోనప్పయే అనేకగ్రామములతో మాదిన పరగణాకు ప్రథమయి సాఱివీటికోటను గట్టినవాడఁ : కోనప్ప కుమారుడు చెంకటాప్రి. వెంకటాప్రి పుత్రుడు అప్పన్న. ఇతని కాలము నుమారు తీ. ౪. 166౮ పొంతము.

సాఱివీటి పాలకులలో నాటికి నేటికి అతి విభ్యాతుఁడి యప్పన్న. ఇతని కాలమునాయికి వెనుకటితరముల నాటి ఒకవరగణ పదునెనిమిది పక్కాకాలయినది. అనేక యుద్ధములలో దైర్య సాహసములను ప్రదర్శించి గోలకొండ నచటు ప్రశంసలనుపొంది. సన్నదులను గౌరవలాంఛనములను ఆప్పన్న సంపాదించినవాడు. తహవక్ చ జలలత్, దస్తగహ, రాజు బహుద్రు చైచరిగు దీచుచు. శీయన నమకూర్చునవి. ఘూర్య మీ కోవలోని పాలకులెంద బుప్పును రాచు బిరువ నామమును పొంది ‘అప్పారావు’గా ప్రసిద్ధుఁడైన పాలకుడు అప్పన్నయే. ఈయన కాలమునుండి నూజివీటిపాలకులు అప్పారావు అను నామమును బిటునామముగ ధరించుచువచ్చిరి. ఈయనకు విజయ అప్పారావును బిటుచుకూడ కలదఁ :

ఈ చుప్పారావుగారి కుమారులు వెంకటాప్రిఅప్పారావుగారు. వెంకటాప్రి అప్పారావుగాకి నరసింహాలప్పారావు, సుబ్బన్న అని యిద్దులుకుమారులు. ఈ సోదట లియల్లురును భీమార్జునులవంటి వారఁఁ : పీరు సంస్కారమునటు చుట్టిచోడ్ని చెరగణాలను జీవ్రికఁఁ : ఈ నరసించోప్పారాయిలు కుమారధూర్జటి కాఁ కృతమగు ఇంచుమతీవరిజయ ప్రబంధమునకు కృతిభర్త. నరసించోప్పారాయి బహుద్రువాడు ‘తీన్ హాజార్ మన్సుచ్చదా’ రను బిరుదమును సంపాదించి యుంపిరి. ఈ సోదటలిద్దును నిస్సంతుగా మరజించినందున దూరపులంధు సాఱిటిక సంస్కారములోని భాగమగు గోలపలి పరగణ నాక్రమించి సూఱివీటిలో కోటము గొట్టిపడియు పాటిచేయాలి కఫసము. ఎక్కుడి కరికాలచోడుడు : ఎక్కుటి ఉనవన్న : టాక్కిచేశ పాటిత్సుములంచు కికాలచోడుఁ కించుమించగా నైతిహసిక పురుషుడు.

పయిస ‘అప్పన్న’ యను నతనికి సంస్కారము దక్కినది. ఈతని మరణముతో రామచంద్ర లేక నరసింహాప్పారావు చేతికి సంస్కారము వచ్చినది.

ఈతని కాలములో దక్కినుసుభాదరయిన ఆసవ్జా (1713–1748) యను నతడు పచ్చి కృష్ణమండలప్రాంతమును సంపూర్ణముగా కేంద్రము సథికారము క్రిందికి తేవెనని తీవ్రప్రయత్నములు గావించేను. రామచంద్రుడితనినెచిర్చి చూడు నెలలపాటు తీవ్రయుద్ధముసాగించి చివరకు రుస్తుమీ అలీఫాన్ లసువాని కత్తితెరయచ్చేను. రుస్తుమీతో పండిందుసంపత్తిరము లీ సంస్కారమును తనచేతిలో నుంచికొనెను.

ఆ తరువాత జగన్నాథఅప్పారావు, వెంకటాద్రిఅప్పారావులు క్రమముగా నేలికలయిరి. వెంకటాద్రిలప్పారావుగారికి నిజామునుండి ‘సవైరాజా’ బిరుదు వచ్చినది. వెంకటాద్రిఅప్పారావు కాలమునందే ఉత్తరసర్వారులు ఇంగ్లీషు తుంఫిటీవారికి రఘులున కీఱడినవి. 1772లో వెంకటాద్రి నిస్సంతుగా మరణించేను. రాయన సోదరుడు నారయ్యప్పారావు (1772–1782) సంస్కారమును పాలించేను. సాలుసరి పేష్టుము చెల్లించుటలో కొంత ఆలస్యమైనందున సూజివీటి ప్రథమపు అశ్రయమునందలి కమదన కుటుంబమువారు మచిలీపట్టటములోని చీఫ్ ఇన్కోసిలు వారితో గోరంతలు కొండంతలుచేసి కొండములుచేప్పి పేష్టుము చెల్లింపకపోపుటను తిరుగుబాటుగా చిత్రించిరి.

తుంఫిటీవారు సేననుబంపి సంస్కారమును స్వాధీనపటిచికొనేదలఁచిరి. ఇది తెలిసి సరసింహానారయప్పారావుగారు కుంఫిటీ యద్వ్యగులయొద్ద పెద్ద మొత్తము సప్పుగాఁదిసికొని పేష్టుమును చెల్లించేను. శాని వీరి యప్పులు పూర్తిగా తీరలేదు. అప్పులిచ్చినవారు రాజాగారిని చాల ఒత్తిడిపెట్టిరి. రాజాగారు చెస్తుపురిలోని గవర్నరునకును. లండనులోని కోర్టు అఫ్ డైరక్టర్స్ వారికిని అప్పులుచేసిరి. లండనులో రాయ్పీలు విషయముగా విచారణ జరుగుచుండగా నారయ్యప్పారావుగారు తిరుగుబాటుకు ప్రయత్నించుచున్నారను పురారులు పుట్టుటచే కుంఫిటీవారి పటాలములు సూజివీటి కోటమీద వచ్చి వడినవి. అప్పారావు చేయునదిలేక నిజామురాష్ట్రమునకు పాటిపోయి భద్రాచలము అడఫులలో దాగికొనెను. కొన్నాళ్ళకు పట్టుకొనబడి చీఫ్ ఇన్ కొన్సిల్ వారి యెదుట హజరుచేయిఱడెను. అప్పులను చెల్లింతుననియు. తన రాజ్యమును తనకిప్పింపుడనియు. తన పూర్వప్రవర్తనమును షమింప వలసినదనియు అప్పారావుగారభ్యర్థించిరఁట! కుంఫిటీవారు అప్పారావుగారి అభ్యర్థనమును మన్నించిరి.

కాని అప్పారావుగారు ఆసించినతీరులో అప్పు చెల్లుబడికాలేదు. ప్రథమువారు మరల సేనలను బంపక తప్పలేదు. ఈసారి కుంఫిటీ సేనలకును అప్పారావు సేనలకును హోరాపోర్తి యుద్ధము జరిగినది. కాని శత్రుసేనల

చాటిక తట్టుకొనలేక నారయణ్వావు తప్పించుకొని పోయెను. కోట సేలమట్టి చుయినటి. నారయణ్వావును పదచ్యుతుని గావించితిమనియు. అతని జ్యేష్ఠ ఈమాయియన రాజు వేంకటనరసింహాప్పారావుగారిని పాలకునిగా, తేసితి చునియు కుంఫిటీవారు ఇస్తిష్టరుచేసిరి. ఆ తరువాతను నారయణ్వావుగారు ఉన్నాచంపుకొండలలో రఘస్వముగా సంచరించుచు, కుంఫిటీ అధికారులను చీకాకపలుచుచు, ఖజానాలను దోచికొనుచు, ఎదిరించిసవారిని శిఖించుచు ఆఱజికరించెనటు : ఆ పిమ్మట సతాదు చెన్నవట్టించునకుఁగొంపోఱిచి చుచ్చట మరిచేసు.

వేంకటనరసింహాప్పారావు 1793 దాక చీకుచింతలేకుండ పాలించెను. ఆ చీమ్మట పేష్ట్రుపు సరిగా చెల్లింపదేదను మిష్టో నాయేఁదు కుంఫిటీవారు వేంకటనరసింహాప్పారావును పదచ్యుతునిగావించి పరగణాలను తమ పరము చేసినాని పాలక వంశియులకు భృతులనేర్చుటిచిరి. నారయణ్వావుగారికి మటియుక భార్యావలన రామచంద్రాప్పారావు, నరసింహాప్పారావు అను వ్యక్తిఖపత్తుయించి. పెద్దకుమారునితో కలిసి ఈ ముగ్గురుసు అవిభక్తముగా కీచించుటంకింది. సవతిసోదరులగు వేంకటనరసింహాప్పారావు, రామచంద్ర అప్పారాజు లిద్దులు మొదట మొదట అన్యోన్యముగ నుండిను క్రమక్రమముగా వారిచుపుర్కలో ఆచాపారలేర్చుటి ఎవరికివారే సంస్కారాధివత్యమునకు పెన్నఁగు లాడుకోచ్చిని. రామచంద్ర అప్పారావు సంస్కానమునందు పన్నులు పసూలు చేసించుచు అలజకిని రేకెత్తించెను. కుంఫిటీవారీ చిక్కులతో, చీకాకులతో చిసిగి జింబిని జనడుర్దించి వానిని టెంకుళాగములుచేసి నిడుదవోలుపరగణాలను వేంకటనరసింహాప్పారావుపేరను, తక్కిన యాఱుపరగణాలను రామచంద్ర అప్పారాజు చేరను నమోదుచేయించి ఆ పేరకు నన్నుదులిప్పించిరి. ఏలూరు సర్కారులోని 12 పంగణాలలో మూడింట రెండువంతులతో నిడుదవోలు ఉన్నిటిము, తక్కిన మూడవంతును, కొండవల్లి సర్కారులోని 6 పరగణాలు గల మాజివీకు ఎస్టేటును అవతరించిని. రామచంద్ర అప్పారావు తమ్ముడైన నరసింహా అప్పారావుమాట నెవ్వురును తలపెట్టలేదు. ఆ పిమ్మట జాపిన వివాహములవలన నీరెండు ఎస్టేటులనుండి కొన్ని గ్రామములను విచాచిసి నరసింహా అప్పారావునకిచ్చిరి. రెండు ఎస్టేటులను విడివిడిగా మరల జామ్ముములు జారీచేయిఱినని.

వేంకటాచీ నరసింహా అప్పారావు నిడుదవోలు ఎస్టేటును 1827 దాక నొప్పించిని. చీఁ వీక్కి కప్పుత్తుడు నిస్సంతుగా మరణింపగా వేంకటాచీ నరసింహాప్పారాజు తన సవతితమ్ముడగు నరసింహాప్పారావు రెండవకుమారుని చుత్తు తీపురావును. ఈ నత్తుడగు నారయణ్వావుగారు గూడ నిస్సంతుగా మరిచేందో. మాజివీచిపాలకుడైన రామచంద్ర అప్పారావు 1814 లో

మరణించెను. నీరి చుమూరుడైన శోభనాద్రి అప్పారావు ముక్కువచ్చలాడని పసివాడు. ఎస్టేటు కోర్టు అఫ్ వార్డువారి షామయినది. 1830 లో శోభనాద్రి జమీకి పచ్చెను రణయిన రేణుగురు కొడుతలు; నారయ్య, రంగయ్య, వెంకట జగన్నాథ, వెంకటనరసింహా, వెంకటాద్రి, సింహాద్రి, వెంకటరామయ్య లనువారట. శోభనాద్రి 1868 లో మరణించెను. పెద్దకొడుకగు నారయ్య జమీకి పచ్చెచు. అన్నదమ్ములేదుగురును చక్కని సంస్కృతికలవారు. శోభనాద్రిచాలమునందే రాబిచిరంటె ఖట్ట పెరిగినది. సరిస్తితులను అదపులో పెట్టటట శోభనాద్రి ప్రయత్నింపవేటు. పరిస్తితి చేఱాలిపోపుచున్నదని గుర్తించిన నారయ్యకును, తక్కిన అన్నదమ్ములకును కలఁతలు పొడసూపిసవి. 1871 లో నాగ్లపవాడగం వేంకటనరసింహాప్పారావు తనపంతు జమీ నిమిత్తము కోర్టులో వ్యాజ్యముతెచ్చెను. రెండవవాడగు రంగయ్యప్పారావు తప్ప తక్కిన సోదరులు సలుగురును పరుసగా దావాలలో దిగిలి. ప్రీవీకాన్నిలువారు సంస్కార విధానమున కనుకరాలముగా తీర్చునిచ్చిరి. ఉ తగ వాక కొలికికి చచ్చి తీర్చు రాకమునుపే నారయ్య 1877 లో మరణించెను. 1871కి హర్షమే వేంకట జగన్నాథ అప్పారావు నిస్సంతుగా మరణించటచే సంస్కారమంతయు ఆఱు వాటాలుగా విభజింపఁబడినది. నారయవంతునకు వెంట్లప్రగడ, రంగయ్య పంతునరు చుయ్యారు. వెంకటనరసింహనిపంతునకు మీర్జాపురమును, వెంకటాద్రివాటారు కపిలేశ్వరపురమును, సింహాద్రిపాలనకు తేలప్రోలును, వెంకటరామయ్యథాగమునకు మేడూరుపు పచ్చపట్లుగా 1882 లో పరిపూరము జరిగినది.

ఇక నిదుదవోలుపంకఁ జూడుడు. నిస్సంతుగా మరణించిన నారయ్యప్పారావు తనభార్యయుగు పొషమ్మారావు (1888–1899) నకు నచ్చిన చిన్నవానిని దత్తు తీసికోచ్చెనని పీఱవాయించియండెను. రాని నారయ్యమరణముతో వెంకటనరసింహ అప్పారావు మొదలగువారీ ఎస్టేట్లో తమ వాటాలనిమిత్తము దావాలుచేసి 1914 లో డిక్రీ తెచ్చికానిరి.

సూచిపీడు రామచంద్ర అప్పారావు మనుమడైన నారయ్యకు రాజగోపాల అప్పారావు, రామచంద్ర అప్పారావు, వరదరాజ అప్పారావు అని ముఖ్యరు కొడుచులు. నారయ్యపంతునకు వచ్చిన వెంట్లప్రగడ ఎస్టేటు మరల గన్నవరము, మునుసూరు, వెంట్లప్రగడ అను మతి మూడుభాగములు కావలసివచ్చినది. రాజగోపాల అప్పారావువంతునకు వెంట్లప్రగడ, రామచంద్ర అప్పారావునకు మునుసూరు, వరదరాజ అప్పారావునకు గన్నవరము వచ్చినవి. తన తరువాత తన ఎస్టేటగు వెంట్లప్రగడ రామచంద్ర అప్పారావు రెండవ తనయుడైన సింహాద్రి అప్పారావునకు చెందవలెనని నిర్ణయించి రాజగోపాల అప్పారావు మరణించెను. మునుసూరుపాలకుడగు రామచంద్ర అప్పారావు

1882 లో జన్వియరి 1889 లో జమీకి వచ్చి, 1909 లో మరణించిరి. చీరికి సాచ్చు, సింహాసని, రాజగోపాల అని ముఖ్యరు కుమారులు. తండ్రితరువాత సాచ్చు జమీకివచ్చి 1918 లో అకాలమరణము చెందెను.

పుచ్చుచ్చుచుపొలకుడైన రంగయ్యప్పారావుగారికి 1906 లో రాజు చిచువము వచ్చినటి. చీరి తనయింగు లక్ష్మిపేంకయ్యమృగారిని నరసరావు పేట జమీందాచుకిచ్చిరి. రాజగారి దత్తపుత్రులు పేంకటాద్రి అప్పారావులహద్దరు గాచు. కోచసాద్ర్యప్పారాఫుగారికి సుబ్బమాంబికయిందుదయించిన ఏడుగురు కుమాచులలో అయిదవారు పేంకటాద్ర్యప్పారావుగారు. ఈ పేంకటాద్ర్యప్పారాఫుగారికి కస్కమాంబియించు పెంకటరుగయ్యప్పారావుగారు జన్మించిరి. చీరికి చేంకటాద్ర్యప్పారాపు, శ్రీమన్నారాయణ, శ్రీనివాస అని ముగ్గురు కుమారులు. తనియలలో నగ్రజాతయింగు అంధమృగారిని పితాపురము మహారాజు శ్రీ మాచ్చురాష్ట్రచూర్ధవులుగారి కిచ్చిరి. రాణి చిన్నమాంబి యను పేర నీమె ప్రముఖులకుయుగ్గి. అంధమృగారిసోదరులను పేంకటాద్ర్యప్పారావుగారినే శ్రీ రాజు చంగయ్యప్పారావుగారు దత్తు తీసికొనిరి. వీరు 1894 లో జన్మించిరి. సంక్లిష్టాంధ్రాంగ్లములను మంచి ఆధ్యాత్మిక పుస్తకాలను సన్నిధిని అభ్యసించిరి. రాజు పెంకటాద్రి అప్పారాష్ట్రచూర్ధవుగారి కుమారులు రాజు రంగయ్యప్పారాపు ఉచ్చారించాయి. వీరు కొంతకాలము ఆంధ్రప్రదేశ మంత్రివర్గమునందు సాంస్కృతికవ్యాపకాథామాత్ములు.

సాహిత్యపోషణము

చీచ్చుచారితమునందును, సాహితీపోషణమునందును నూజివీటిపాలకులు తెచ్చుఁడుగ్గెయిందలి సంస్కారాథీళ్యరులలో నగ్రజేణీకి, జెందినవారు. ప్రాచీన మాటల నూజివీటిసంస్కారమునుంచి అర్యాచీనకాలమున నేర్పడిన వుయ్యారు, వెంకటరావు, ముమనురు, గన్నవరము, మీర్రాపురము, తేలప్రోలు, మేడూరు, దెక్కుకాయలు, శనివారపు పేత మొదలగు ఎస్టేటుల పాలకులుకూడ విద్వత్సమృద్ధియుచుచుండు పూర్వ్యపాలకులకు తీసిపోనివారు. నూజివీటిపాలకులలో కృతి కృత్తి, కృతిడక్కులు కలరు. తమ యస్తానములయిందు కవిపండితులనేగాక ఇతర కాలలో ప్రశ్నిషులైనవారిని సయితము ప్రోత్సహించుచు వచ్చిరి. నూజివీటికచిపండితులలో కుమార భూర్జటి, ఆణవిళ్ళవెంకటశాస్త్రి. ఆణవిళ్ళశాసనశాస్త్రి. చిట్టకవి రామయోగి, దిట్టకవి రామచంద్రకవి, మూడభూమి బ్రాహ్మణాచార్యులు, మాచభూషి పేంకటాచార్యులు మొదలైనవారు పూర్వతరము నుండిఁచాడు. బాక్రిపట్టిజము రాఘవాచార్యులు, చర్ల భావ్యకారశాస్త్రి, గోపాలకృష్ణాచార్యులు, తిరుపతి పేంకటకవులు, కార్యమహాది రాజమన్నారుకవి, కార్ణిక్రోచార్యులు, మల్లాచిష్ణువారాయణశాస్త్రి, చిలకమర్తిలక్ష్మినరసింహము

మొదలగువారీ సంస్కార సత్కారములను బడసినవారిలో ఆధునికులు.

చుమార ధూర్జటి

ఈ సంస్కారకపులలో మొదట వలిగణింపఁదగివవాడు కుమారధూర్జటి. ఇతఁడు రాళహాస్త్రీ మాహాత్మ్యకృతికర్తయుగు పెదధూర్జటికి పొత్తుఁడు; భారద్వాజసగోత్రుఁడు. అపస్తంబసూత్రుఁడు, పాకనాటి నియోగి; కాళయామాత్య పుత్రుఁడు. ఇతని యసలునామము వేంకటార్యుఁడు. ‘ధూర్జటి’ అనునది పొరుషనామము. చుమారధూర్జటి కృతమగుఁ ఇందుమతీ పరిణయము నూచివీటి ప్రథమపు నరసింహాలప్పారాపుగారి కంకితము.

‘చిత్రముగాఁగఁ జిస్కుపుడె చేసేతివొ దిసమల్ చెలంగ సా విత్రిచరిత్రమున్ మెగుల చేడుక నిందుమతీవివాహమున్’ —1—25.

‘దాఱుడవయ్యును విద్యు
శిలుఁడపు గథీరమధురశృంగారపళా
లాలిత చాటుర్య కవి

త్వాలోచననిపుఁడి : పేంకటామాత్యమణి’ ——1—24.

అని కృష్ణరాయ విజయమునందు కృతిప్రేరపుఁడగు ఆరఫీటి చిన్న వేంకట రాయలు ప్రస్తావించినట్లుండుటచే నీ యిందుమతీపరిణయమును గృతికర్త చిన్నారపొన్నారి చిఱుతపూర్కటటినాఁడే రచించియున్న ట్లూహింపవచ్చు.

ఇందుమతీపరిణయము ఆతూర్యాసముల శృంగారప్రబంధము. కృతిభర్త యగుఁ మేరా సరసింహాలప్పారాపుగారు విజయాపురాయల పొత్తులు, వేంకటాద్వ్యపురాయల పుత్రులు. ఏరి కాప్యుప్రియత్వమునుగూర్చి పారశీకధరాథీశ చరిత్రమునందిట్లు పర్మింపఁబడినచి :

‘ఇందుమతీ పరిణయము
సుందరకాప్యములు పెత్కు సుకపులు గౌనిరా
నందే గృతినాయకత్వ మ
మండానందమున వారి మన్మించి తగన్’

కృతిభర్త కవిని తన హాజారమునకు చిలిపించి చతుర్యిధకవితారచనమృదు పచన భారతీశ్వరులగు శాపిశ్వరులు పరిషైషించియుండగఁగా దాష్టాత్యకవుల కవితాప్రాశస్త్రము నిట్లు భూషించియున్నాడు :

‘దాష్టాత్యకవులు, ద్రాష్టేషుధురస
మాధురీధురీణ మహితదిష్య
భవ్యరావ్యవ్యవ్యవటువార్పుమత్కార
పటిముఁ దనరినట్టి ప్రాధులంద్రు’ ——1—32.
‘ప్రతివద్య చమత్కృతిలో నతిహృద్యంచిది యటంచ నథిలకపీంద్రుల్

మతిఁజోద్యేలిం వినుగా.....' కృతిని వినిష్టింపు మని కృతిపతి
కోరినాడు.

ఇందు ప్రబంధవర్ణనము లన్నియు తు-చ తప్పకుండ చేయఁబడినవి.
ఇది యించమించుగా నొక 'పెల్ల వసుచెత్తము'. చిత్రబంధకవిత్యముల
కసరత్తుల యెత్తుగడలన్నియును గలవు. మాదిరి కొక వద్యము :

'గుంపులుగూడి ముద్దువగ కొమ్ములు కమ్ములదాలు చెక్కులన్
సొంపెనలారఁ గైకెరుచుల్ జలకేఁ మదాఁ శాఁపైఁ
బింపులుగాఁగ గుబ్బల సుపొణిరుచుల్ జలబిందురాజిల్
తుంపెనలార నొందొరులు దోయము చల్లఁదొడంగి రచ్చెదన్'

—3—57.

ఈ గ్రంథమును కృతిపతివంశియులను నారయ్యప్పారాయ సింహాస్త్రి
అప్పురాయ సోదరులచే ప్రచురితము, తిరుపతివేంకటకవి పరిష్కారము.
తిరుపతివేంకటకవుల ప్రశస్తమయిన యపోద్భుత మిందుకలదు.

ఆణివిళ్ళ వేంకటశాస్త్రి

కాకరప్పరి అగ్రహార వాప్పెవ్వుడును, యజ్ఞ నారాయణదీక్షితుర
తనయుడును నగు ఆణివిళ్ళ వేంకటశాస్త్రి రచించిన 'అప్పారాయ యశ
శ్శంద్రోదయ' మను అలంకార శాస్త్రము ఇందుమతిపరిణయ కృతిచర్చయగు
తీ నారసింహప్పారాయ ప్రభువర్యుల కంకితము. ఇది నారసింహప్పారాయ
యశోవర్ధనాత్మకము. గుణ దోష శబ్దాలంకార అర్థాలంకార ఉత్తమకాప్య
శ్రవ్యప్రబంధ దృశ్యకాప్యలటణ వ్యత్యాచి నిరూపణములను పదునాఱు
నిరూపణములుగల ఛోదక కళాసమేత మీగ్రంథము. గ్రంథక ర్ఘృవంశియుడగు
సీతారామశాస్త్రిచే యథామాతృకముగా పరిష్కారము, కృతిచర్చలవంశియులను
నారయ్యప్పారాయ సింహాస్త్రిఅప్పారాయ సోదరులచే ముద్రాపితము.

ఈ యలంకారగ్రంథక ర్ఘృత ఆణివిళ్ళ యజ్ఞనారాయణ భట్టారకపుత్రులు,
రామలింగసూర్యనుజులు. ఆణివిళ్ళ వేంకటశాస్త్రి కూచిమంచి జగ్గకవి కృత
మను చంద్రరేఖావిలాపమున చంద్రరేఖకు తండ్రియగు వేంకటశాస్త్రి :

'అప్పారావుకుఁ గావ్యము
చెప్ప నతండ్రుగ నందుఁజేరెను, వినయం
బిప్పుగ వేంకటశాస్త్రులు
గుప్పున నతుఁ డాణివిళ్ళ కులుఁడెన్నుంగన్'

—1—48.

ఈ వేంకటశాస్త్రులు చంద్రరేఖావిలాప ప్రబంధకథానాయకుడగు సీలాద్రి
రాయణింగారికి ఒక యలంకారగ్రంథము సంస్కారభాషామయమను దానిని
అంకితమొనుగునినట్లు—

‘వేంకటశాస్త్రిలు మాకు న
లంకార గ్రంథమైకటి లలి సురభాషన్
బంకించె నాంద్రకావ్యం
బంకితమైనరింపు మీవు నట్లనె మాకున్’ — 1-18.

చంద్రేశావిలాపక్కత్వవతరణిక మూలమున స్పష్టమగుచున్నది.

అప్పారాయయశక్షంద్రోదయ కృతిభర్తయగు మేరా వేంకటన్నిసింహా ప్పారాపుగారు 1745 లో కవికి పట్లారుమల్లి ఆగ్రహారమును ప్రసాదించిరి. అలంకారముధాసింధు, మహేశ్వర మాహాత్మ్య కావ్యము, రుక్మిణీపరిణయము, భాస్కరప్రశస్తి మున్నగునవి వేంకటశాస్త్రి యితరక్కతులు.

వేంకటశాస్త్రి కుమారుడగు నారాయణశాస్త్రి సాహిత్యకల్పద్రుమకర్త. ఇది జగన్నాథఅప్పారావుగారి కంకితము.

దిట్టకవి రామయోగి

సాజివిచీప్రభువు నారయ్యప్పారావుగారి యస్తానకవి దిట్టకవి రామయోగి. రంగారాయచరిత్ర కృతికర్తయగు నారాయణకవికితఁడు వరుసరు మనుమఁడు. యాదవరాయవిషాట్తుఁడు, సుందరరామసూరి పుత్రుఁడు, వ్యకరణశాస్త్ర పారంగతుఁడు, సంస్కృతాంధ్రములయందు వండితుఁడు, గౌట్టముక్కలగ్రామ పాస్తప్యుఁడు. ఇతఁడు ప్రభువువెంట కాంచీనగరమునకరిగి యచటనున్న మహా వండితులతో వ్యకరణశాస్త్రచర్చలు బహుదినములు సాగించి తుదకు వారి నోడించి సమ్మానములందిన వండితుఁడు : సంస్కృతమున ననేకగ్రంథములతు వ్యాఖ్యానములు, మతవిషయక ఉండవగ్రంథములు ఈయన ప్రాపేనఁ : ఈ గ్రంథములేవియును కానరావు. నారయ్యభూపాయనిమీర ఈయన రచించిన సంస్కృతచాటువులు కొన్ని లభ్యమగుచున్నవి*. రామయోగికవి చిరకాలము మాజివిచీ ఆస్తానమును బోరాణికులుగా మన్నటులు గవిషంశీయులు చెప్పు చున్నారని శేషాద్రిరమణకవుల విపరణము. ఈయన రచించిన రుక్మిణీపతి శతకము మాత్రము ముద్రితమై లభ్యమగుచున్నది. అందుల్లి యొకపద్యము :

‘యోగములెన్నిదింట నవయోగము జెందఁగీనీక చక్రనం
యోగవణీంద్రమస్తకము సూర్యముజేసి వణాసుదీప్తిచే
సూగుగీని దేషములనొప్పి చున్నింద్రుల చిత్తవీధులన్
రాగిలా పాదవద్మము శరంబును జేర్పుము రుక్మిణీపతి’

—100.

* విరాజతే లోకవిరాణిరాజతా విభకరేసంస్కృతి మేతిహంసతా

సరాజహంస స్ఫురీపిసర్వదా సదాఖ్యాయా నారయభూపవర్యో’

—రుక్మిణీపతి శతక పీఠకలో శేషాద్రిరమణకవుల యుదాహారణము.

దిట్టకవి రామచంద్రకవి

ఈ రామయోగికవికి బంధువును, రంగారాయచరిత్ర కృతిక ర్తకు తనయుభును నగు దిట్టకవి రామచంద్రకవి (సుమారు 1760–1800) పేరు నొఱిపీటిసంస్కారమునందలి రికార్డులమూలమును దెరియవచ్చుచున్నది. ఈతోదు శాపాన్పగ్రహణమధ్యంతరం :

'దిట్టకవి రామచంద్రుడు
 దిట్టిన రాయైను లగులు, దీవించిన నా
 కైత్రైను ఉగురువెట్టును
 గ్రట్టిగు వొల్లింటి భీమకవి కాఁబోలను'

ఆసు చాటుపచ్చుమైకటి ప్రచారములోనున్నది. ‘....మద్దాలి యుద్ధంతరాయ జయశ్రీ పువిచేయ శక్తజనగేయానిత్యభాగోదయా’ అను మకుటముగల యుద్ధంతరాయశక్తకమును, ‘గొట్టుముక్కల పురోకా రాజగోపాలకా’ అను మకుటముగల గొట్టుముక్కల రాజగోపాలశక్తకమును, ‘మహిషాసురమర్దని శశాపద్మో’ అను మకుటముగల మహిషాసురమర్దని శక్తకమును, ‘రఘుతిలక నియాపతికముకులకా’ అను మకుటముగల రఘుతిలకశక్తకమును, పోలూపతీ శంకకమును, వాసికెడ్డివంశచరిత్రమును (ఒక ప్రబంధమును, గృత్యాదిభాగము) మైవరాగున జీతని కృతులు. కృష్ణమండలము నందిగామతాలూకా గొట్టు ముప్పుల తిథిని నివాసము. కొంతకాలము వుయ్యారుతాలూకాలోని పెదమద్దాలి గ్రామచున్నిశాశ నివసించెనట : రామకథాసారము, శకుంతలావరిణయము. రైతుమాపాక్షుము మెదలగు కృతులను రచించిన దిట్టకవి పాపరాజకవి యాతని దీశాపచ్చాడు!

రామచంద్రకవి రచనములనుండి మాచిరికి కొన్ని పద్యములు :

'గఁఁచేఁకున్నద్ద శిక్షణనె సాకల్యంబుగా, గుబ్బ యే
 చ్ఛిఱ వాచార్థునిగాగునే జేరానె శవద్విష్యమృతప్రాయ నా
 మజప్రాత్రీకి పాత్మికంబె గురువో; మద్దాలి యుద్ధందరా
 యా: జయశ్రీపువిచేయా: శక్తజనగేయా: నిత్యభాగోదయా'

—ఉద్దందరాయశక్తకము, 23.

'సిమరాజుచ్చుడు వాసవాత్మకుఁడు కోర్కుల్మీయఁగా నిన్ను సం
 గు సాపోయ్యుముచేఁద రాజునకు వేద్మన్ సేనలం బంపి నీ
 చుచున్ సాంధివైతి వర్ధునున కత్యంతాప్తిచేఁ గోటి భా
 స్కృతశేఖస్తీక : గొట్టుముక్కలపురోకా : రాజగోపాలకా'

—గొట్టుముక్కల రాజగోపాలశక్తకము, 85.

‘లాలితరత్నపీఠ నువ్వాలనఁజేయుచు మందహసనము
క్రూరపై కగీతముల నర్మిరిఁ బాధుచు శంభునన్నిధిన్
జాలవిలాసమొషు సురసంజలరంచిల నాట్యకేళిచే
హో చొనర్చు తల్లి మహిషాసురమర్దని పుణ్యవర్ధనీ’

—మహిషాసురమర్దని శతకము, 28.

‘ప్రాచేతన కవి కవితా

వ్యాచిల్రింసాఫిరాము హ్యాతహ్యాదయు

యాచకరాంఛైఫలసం

ధాచణ రఘుతిలుక నీటలతటనటదలూ’ —రఘుతిలకశతకము, 98.

మాడభూషి సరసింహాచార్యులు

పల్లవీపల్లవోల్లాస ప్రబంధక త్ర మాడభూషి సరసింహాచార్యులు నూజివీటి
సంస్కారాధిపతుల ఆస్తానకవి. ‘సకలాగమపురాణశాస్త్రిజ్ల లొకచెంతుఁ గర్జు
శోకులుఁ బ్రిసంగములు నేయ, సంగీత సాహిత్యసారజ్ల లొకచెంత శృంగార
రావ్యముర్ చెలఁగి చదువ....’ (1-18) నిండుకొలుపునన్న నూజివీటి
పాలహఁదు శోభనాద్ర్యప్రావుగారు అకిలపల్లెలో వేంచేసిన శోభనాద్రి నృకేసరి
కర్పితంబుగా నొక సమ్మానము ఉపమంజులముగా విరచింపుమని కవిని
శోరఁగా, మదనగోపాలచరిత్ర చిత్రితముగ నీ శృంగారరావ్యము మూడాశ్వ
సములు గ్రంథముగా నిఱించింపఁఖిడినది. మాసలూ కొక వద్యము :

‘పున్నమనాఁటి చందురునిబోలెడి నీటు మొగంబునందు లే
వెన్నెలపంటి నప్పు కదువేదుక మీయఁగఁ గానాదయో
కన్నియు నీటు చెక్కుల వికాసము ఏదేను వెంటవెంటనే
కన్నుల నీరునిండి నునుకాటుక జాపె నిదేమె కోమలీఁ’ —2-76.
సరసింహాచార్యులు శ్రీవైష్ణవబ్రాహ్మణులు, నైధ్యవకాశ్యవసగోత్రులు,
ఆపస్తంబమూత్రులు : తండ్రి వేదాంతాచార్యులు.

గాంగేయేశ్వర మారి

శోభనాద్ర్యప్రావు (1830-1868) గారి కాలమునాఁటి నూజివీటినివాసి
చెఱుతూరి గాంగేయేశ్వరమారి ‘సాత్రాజితీపరిణాయ’మను నాలుగు ప్రస్తావముల
చంపూప్రబంధమును సంస్కృతభాషలో సంతరించినవాఁదు. కృష్ణాతీరభూముల
లోని చెఱుతూరికుటుంబము సుప్రసీద్ధ పండితవంశముగా వేరుపొందినది.
షాహ్యాషాచంప్రికాకర్త్రయగు చెఱుతూరి లక్ష్మిదరమారి గాంగేయేశ్వరమారి
షార్యులలో నాకఁదు. ప్రాకృతభాషావ్యక్తమాలికలో షాహ్యాషాచంప్రిక
కొంకిష్టాన.

మాడభూషి వేంకటాచార్యకవి

వల్లాపల్లివోల్లాసకర్తయగు నృసింహాచార్యులపుత్రు లీ వేంకటాచార్యులు (1835—1895). అభినవపండితరాయబిరుదవిభూషితులు. అష్టావలలో ప్రాపీణ్యముకలవారు. పితాపురము, విజయనగరము మొదలగు సంస్కారములను తావ దర్శించి విద్యాభోస్తాగు నా మహారాజుల యాస్థానములలో తమ యిడ్యుతీయముగు నవదాననై పుణ్యమును బ్రదర్శించి సత్కారములందిన విద్యుత్తప్తి. 1872 లో వేంకటాచార్యులవారు నిర్వహించిన మాచిపీటి శతావదానము సాహిత్యచరిత్రలో ప్రసిద్ధము. నారయ్య అప్పారాయబహ్దురానాటి సభికథ్యజ్ఞులు. నరసరావు పేచి, పితాపురము జమీందారులతో పాటు నారయప్పారాపు గారి పోదరులు రంగయ్యప్పారాయాదులు, ఆస్తాన విద్యుత్తప్తివులు సభానములు. అవచానానంతరము వేంకటాచార్యకవికి స్వర్ణకవచము, జోదురాలవలు, వేయి సూటపదాఱులు బిహూకరింపఁటదినవి. ఆ సభయందే పితాపురము మహారాజు శ్రీ రావు వేంకటమహాపతి గంగాధర రామారావుబహ్దురుగారు కవకి అభినవ పండితరాయ లను దిరుదమునిచ్చి సత్కరించిరి^{*}. భరతాఖ్యదయము, పుష్ప బాణ విలాసము, రామావధూబితారావాఁ మున్నగునవి వేంకటాచార్యుల కృతులు. అనుభవరసికులను వేంకటాచార్యులవారు తమ వేళ్యయగు నెల్లారి రామావధూబితారావాఁ. తా తారావాఁ విలాపకట్టలేని సాహితీభూషణమని గ్రంథసంపాదకులు ప్రస్తుతించిరి. ఈయన శోభనాద్ర్యప్పారావు, నారయ్యప్పారావుగారుల యాస్థానకవి.

బుక్కపట్టణము రాఘవాచార్యులు

బుక్కపట్టణము శ్రీనివాసతాతాచార్య తనయుదగు రాఘవాచార్యులు (1880 ప్రాంతము) మాచిపీటలో నంస్కృతాంధ్రాంగ్ల భాషలలో అపథానము లాపిటి రచాకృతుల సంవినవాఁడు. కువలయశ్వవిజయమును నష్టప్రబంధించి వికృతము. రాచైకిల్ చౌరవాఁ యుత్తరువు మేరకు రాఘవాచార్యులు చిప్పించిన ఆంధ్రదేశ చరిత్రము ముప్రతితము రావలసిన రచనము. తా కవి ష్టూట్టెల్ నొకఁడగు రాఘవాచార్యుడు షట్టాప్త విధీ విభ్యాతుఁడయి మాచిపీట సంస్కార పండితుడుగా నుండినఁట :

రాజు రంగయ్యప్పారాయబహ్దురు

రాజు శ్రీ రంగయ్యప్పారాయబహ్దురుగారు రచింపఁణేసిన ‘పారసీర

* నిడురహోద చేంకటరావు, అభినవ పండితరాయలు : అవధానప్రతిథ, భారతి, 1890, పుట్టమరి, పుటలు 40—48.

ధరాధీశవరిత్రము' చారిత్రకకాప్యములలో, బ్రిశ్ త్రములునది. గ్రంథకర్తులక్ష్మిణాచార్యు నుకవి. రాని యందచ్చపడిన యొక్క యాశ్వాసము మాత్రము లభ్యమగుచున్నది. అప్పారాయన్సపాలుని ఆస్తానవిద్యాంసులగు గోపాలకృష్ణాచార్యులు శోభనాద్రీశ వైభవ మను సంస్కృతచంపూప్రబంధరచయితట. ఇది రామాయణకథాత్మకమగు బృహతాంగాయము. రాజు రంగయ్యప్పారాయి బహ్యద్రుపాటు అముద్రితగ్రంథచింతామణికి నిత్యపోషకులుగా నుండిరి. వీరి ప్రాచ్యవిద్యాభిమానమచికము. కవిపంచితపోషణము వీరి నిత్యకృత్యములలో నొకటి. ఏను సంస్కృతాంధ్రపారసీకములలో పట్టిష్ఠమైన పాండిత్యముగలవారు. పారసీభాషాలోని 'షహనామా'కు తెలుగుపేశెతను సంతరించిరి. వీరి యాస్తాన విద్యాంసులు సల్లాన్ చక్రవర్తి సంపత్తమారలక్ష్మీనృసింహాచార్యులచే పూరింపు బడిపు సమస్యాపద్యములు పెక్కులు అముద్రితగ్రంథచింతామణిలో ప్రచురితములునవి.

చర్ల భాష్యచారణాత్మిరచితమగు 'మేరాధీశక్షార్థకతకోటి' అను సంస్కృతకృతి కృతికర్తు సర్వాంకషాండితీప్రవర్చకమగునది. పాయిన కాకరపట్టుగ్రామవాస్తవ్యులగు చర్ల కామమాండా చేంకటకాస్తుల పుత్రుడు. బెజవాడలోని శ్రీ రంగయ్యప్పారాయి కట్టాల రా ప్రభువుల స్కృతయ్యర్థము రూపెంచినది.

రాజు వెంకటాది అప్పారావుబహ్యద్రు

రాజు శ్రీ రంగయ్యప్పారాయిబహ్యద్రుగారి దత్తపుత్రులగు వెంకటాది అప్పారావుబహ్యద్రుగారు రాష్యకళాప్రఫూర్సులు. కళాపోషణము, కాప్య నిషేషణము—ఈ దెండును వారి జీవితమునందలి పరమార్థములు. 1927 లో రాకినాడలో జరిగిన యాంధ్రపాహిత్య పరిషద్వార్యీక సభలు వీరి రధ్యశ్శిలు. రామధాను, జ్యోతిర్లీల, గోచర్మాంధ్రారణము మొదలగునవి వీరు చించిన నాటకములు. ఆంధ్రగీతగోవించము, ఆంధ్రాష్టపదులు, శోభనాచల మాహాత్మ్యము మొదలగునవి వీరు సంతరించిన కమనియ కాప్యములు. 'జ్యోతిర్లీల' యను నైదంకములు గల నాటకము సరిక్రాతరీతులలో ఉపేత్తిస రచనము. కృతికర్తలను గాచని తత్కృతులపరముగా భూర్యకాప్యస్తుతిని నెఱపుట రాజుగారి నెఱజాణతనమును సూచించును. జ్యోతిర్శాష్ట విశేషములను దృశ్యరూపమున ప్యక్తపతుచుటు నాటకర్త ముఖ్యశేషము. పురుషప్రయత్నమునకు ప్రకృతిసత్యములు స్వాచీనములని నిరూపించుట యాకథయందలి పరమార్థము. తుంగంగి, ధ్వని, చంద్రపర్మ, శారి, శ్రీ, శ్రీమతి, మృగీ, పంక్తి, సమాసీ మొదలగు అపూర్వపూత్తము లిందు రచితము. భూమికా వివరణ పట్టికలో ఆయా భూమికల ఆహారాయములను వర్ణించును.

‘.... వేంకటాద్రివిభుడున్ దా గీతగోవింద నృ
 త్యుత్తియూషపరుందు, ప్రోల్లసిత రాధాకృష్ణ కేళికా
 తాత్పర్యజ్ఞు, దనేక కావ్య పుటనాదశ్శిందు, సత్సాహితీ
 హృతపద్మాంతర భోగభోగి, అతఁడెందేవెల్ల నిశ్చింతుడై’
 ప్రసిద్ధులగు తియపతివేంకటకపుటు వేంకటాద్రాపూరాపుగారిని దర్శించి
 సమ్మానములను బడసిరి. ఆ సందర్భమున తిరుపతిశాత్రీగారు చెప్పిన పద్యమిచి:
 ‘కవివై, ఖాపతివై. సదా సుమతివై, కల్యాణివై, నిత్యమా
 ర్జువ మొప్పారుగ నూజిపీట సుఖివై రాజ్యంబు పాలించు ని
 న్నవటోకించు నదృష్టమిప్పటికి సంప్రాప్తించె నుయ్యారు రా
 ఇవరా : తిర్పుతిశాత్రీకిన్ సుకవితాసాఫల్య మింపారుగన్’

—సావారాజ. ఉత్తర. 467.

ఈ సందర్భమునందే నూజిపీటి కోటులో వేంకటాద్ర్యపూరాపుగారు రచించిన
 ‘రామదాన’ నాటకప్రచర్యనము జుగినది. ఈ నాటకరచనను తత్ప్రాయిగ
 కొశలమును బ్రిస్టులించుచు తిరుపతివేంకటకపుటు పద్యములు చెప్పిరి.
 అప్పారాపుగారిచే సత్కరింపబడిన వారిలో కళాప్రమూర్తి చిలకమర్తి లక్షీల
 నరసింహముగా రొకరు.*

నూజిపీటి ప్రథమవుల పుటీయొక రాజధాని శనివారపు పేట. శనివారపు పేట
 జాంచించాడు నారయ్యప్పారాపుగారిని తిరుపతి వేంకటకపుటు దర్శించి సమ్మానము
 అందిరి.

నూజిపీటి కోవలోని ముసుమారు పాలకులగు రామచంద్ర అప్పారాపు
 గారు సంస్కృతాంధ్రాంగ్ల పారసీకభాషలలో మంచి పాండిత్యము కలవారు.
 పీరు 1862 లో జన్మించి 1889 లో ఉమ్మికపచ్చిరి. తిరుపతివేంకటకపుటు, కాఁ
 కృష్ణాచార్యులు, విశ్వనాథ సత్యనారాయణ మున్నగు కవి పంచితులను బెట్టురను
 సమ్మానించిరి. వారికి వార్షికములనుగూర్చ నేర్పటించిరి. పీరు 1909 లో మర
 జేంచిరి. పీరి నిర్మాణముపై తిరుపతివేంకటకపుటు చెప్పిన పద్యములు రాజగారి
 పాండిత్య దాతృత్వ స్వామ్యర్థ మార్గవములను బట్టియచ్చునట్టేవి :

‘రాజులు లేరె లోకమున ? రాజులుగాఁగలేమి లాభ ? మీ
 తేజము రంజకత్వమును దేకువ, లోకువగాని శక్తియున్
 భోజనివంటి పాండితియుఁ చొమ్మెడివఁడో వచింపు, మిం
 కీ జనపాటురందు, ధరణిశక్తిమణి : యప్పురాధ్వర్భా !’

ఈ రామచంద్రఅప్పారాపుగారికి విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి అనార్థ
 నాటకము కృతి యాఁబడినది. కాఁ కృష్ణాచార్యులుగారు రామచంద్రఅప్పా

* చిలకమర్తి లక్షీనరసింహము, స్వీయచరిత్రము, అంధరాష్ట్ర అఖ్యాదయ
 రచయితల సంఘ ప్రచురణము, 1914, పు. 376.

రావుగారిని దర్శించి ప్రశంసించిన వద్యము :

‘అవనీకాంతను బెండ్లియాచి, తదిగా కజ్జలయాహ స్వ
లివముంబట్టితి, వంతణోక వివిధాలంకార మాన్యత్క్షయో
కవితాకన్యను గోగిలించి తీక నో షైనాథ : మాపెట్టు లీ
ఖవి వర్ణిత్వము సల్పగాగలుగునో ముస్కూర్ తమాఖండలా’*

ఈ రామవంద్రామప్పారావుగారి పుత్రులగు సింహోదిఅప్పారావు బహ్దరు
గారును, రాజగోపాలామప్పారావు బహ్దరుగారును కవితాపోషకులు. ప్రతిజ్ఞా
శాంతనపము మొదలగు ప్రశ్నత్కృతులను వీరు ఆదరించిరి. ధర్మామప్పారావు
వంశమునందు జన్మించిన వీరు తమ హర్యుల కీర్తిని నిలువుబెట్టినవారు.

రాజు రంగయ్యప్పారావుబహ్దరు

పుయ్యారు చెంకటాది అప్పారావుగారి తనయులు రంగయ్యప్పారావు
బహ్దరుగారు ఉన్నతవిద్యాపట్టిఫట్రులు. అంధ్రప్రదేశ సాంస్కృతిక వ్యవహార
శాఖామాత్యులుగా, అంద్రప్రదేశ సాహిత్య అభాద్రమీ ప్రోత్సహకులుగా, అంధ్ర
విశ్వవిద్యాలయము నెనేట్, సిండిటేట్ సభ్యులుగా, విశ్వకూపరిష దుపార్యక్షు
లుగా, అంధ్రనాటక కళాపరిషదర్శకులుగా వీరు రావించిన విద్యాసంబంధమైన
కృషి విస్కరింపరానిది. దర్శాపూరాయల ధర్మసంతతికి జెందిన నిర్మలమూర్తి
యగు అప్పారాయబహ్దరుగారు అనేకకృతులను కృతినొందిన నుక్కతులు.
దురిసేటి చెంకటరామాచార్యుల ‘అనార్కులి’ యను ఆభువిక వద్యకృతి.
యత్తోస్తా మాధవాచార్యుల ‘మఘవలయము’ అను వద్యకృతి మొదలగునవి
వీరు అంకితముపొందిన గ్రంథములలో కొన్ని.

‘అహా చేంకటనారసింహప్పారాయ
భూతహేంద్రున తెంతటి భూతదయయొ
యిమ్మహాందారు సత్కృతలెల్లఁ దిశల
గానమొనరించెదరు పుణ్యకరములనుచు’

అని పారసీక ధరాధీశ చరిత్రమునందు, బ్రిష్టుతింపఁఱడిన ధర్మామప్పారాయ
ప్రభువర్యుల స్కృతిచిహ్నము నేఁటి నూజివీటిలోని కళాల.

* అపథాసయాత్ర, పు. 162.

ఉపజీవ్య గ్రంథమూచి

1. అంధ్రవిజ్ఞానము.
2. తెలుగువిజ్ఞానవర్ణవ్యము, సంపుటము, 3, పుటలు 1171–1175.
3. అముద్రితగ్రంథచింతామణి సంపుటములు.

-
4. లైటో విరాజమానుకుని, సాసారాజున్నాచుట్టుము, వుండు 124—146.
 5. A. Vadivelu, *The Aristocracy of Southern India*, Vol. I, pp. 182—191; Vol. II, pp. 32—73.
 6. V.L. Sastri, *Encyclopaedia of the Madras Presidency and the Adjacent States*, pp. 425—429.
 7. M.A.M.P., Vol. I, p. 59.